

dens Opgave, og det er altsaa Ministeriet, det skyldes, at vi nu ikke tage og lappe paa de forskellige gamle Lønningslove, hvor Ensartethed aldrig kan opnaas. I de 22 Aar, jeg har siddet i Lønningsudvalget i Folketinget, har jeg stadig gjort, hvad jeg kunde, for at der kunde opnaas Ensartethed, Ligestilling paa disse 4 forskellige Lønningslove, men det har været umuligt. Paa dette ny Grundlag er Ensartetheden stillet paa et saa sikkert Fundament, at nu kan den gennemføres, og den vil sikkert blive gennemført. Men det vil sikkert ogsaa have til Følge, at vi saa ikke sætte ny Lapper paa de gamle Klæder, saa for den ene Etat og saa for den anden.

Naar dette Forslag, som forhaabentlig maa blive gennemført i denne Rigsdags-samling, bliver til Lov, vil jeg haabe, at det maa være en Tid, inden vi igen skulle til at tage fat paa Lønningslove, thi her bliver som sagt rejst en Bygning, der kommer til at staa saaledes, at man ikke uden videre kan pille ved den her eller der. Man kommer til at lade den staa, eller ogsaa maa der en hel Omdannelse til.

Med disse Bemærkninger skal jeg til-lade mig at anbefale dette Lovforslag paa det bedste.

Valdemar Olsen: Jeg synes, man maa give den højtaerede Finansminister Ret i de Udtalelser, han fremkom med ved Frem-sættelsen af dette Lovforslag; at det er et godt demokratisk Forslag, der her er frem-lagt paa Tingets Bord. Ved Gennemførelsen af dette Forslag ville Statsfunktionærene komme op paa Lønninger, som løbe par-allelt med de Lønninger, der gives lig-nende Personer i private Stillinger. Jeg skal derfor paa Forhaand tilsiige mine Partifællers Støtte til Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag.

Vi Socialdemokrater beskyldes for i mangfoldige Tilfælde at komme med Over-bud, saa snart der er Tale om Forbedringer for de lavere lønede Statsfunktionærers Forhold. Jeg er glad ved, at vi ved denne Lejlighed kunne slaa disse Rygter ned; at vi altid fremkomme med Overbud, og at det ved denne Lejlighed kan konstateres, at naar vi fremkomme med Overbud, er det, fordi de vedkommende Forslag ikke indeholde det, som de lavere Lønnings-klasser kunne forlange. Fremkommer der et virkelig godt Forslag, som bringer Løn-ningerne op til det, vi mene at burde for-lange, kommer der ikke noget Overbud fra vor Side. Denne Beskyldning mod os for stadig at komme med Overbud er uretfær-

dig. Jeg vil ved denne Lejlighed blot minde om, at vi i forrige Samling lige-ledes havde et Forslag til Behandling, som kom de ubemidlede til gode, og hvor vi heller ikke gjorde noget Overbud, nemlig Forslaget om Indførelse af Arbejdsløsheds-kasser. Dermed mener jeg, at denne Be-skyldning for ved enhver Lejlighed at frem-komme med Overbud maa være slaaet til Jorden. Ved vor Tilslutning til disse For-slag maa det være bevist, at naar der forelægges Forslag, der betyde noget vir-keligt for de paagældende Arbejdere eller Funktionærer, fremkomme vi ikke med Overbud.

Naar jeg siger, at vi ikke agte at frem-komme med Overbud, maa det naturligvis ikke forstaas saaledes, at vi kunne sluge Forslaget fuldstændig raat, om jeg saa maa sige. Naturligvis have vi, som vel sagtens ogsaa de øvrige Partier, enkelte Ting, vi ønske rettede, og som der vil blive Lejligh-ed til at komme ind paa under Udvalgs-behandlingen; men i det store og hele ere vi tilfredse med Forslaget, mene, at det bør gennemføres, og takke for dets Frem-sættelse. Hvorvidt Postbudene skulle staa i 1ste eller 2den Lønningsklasse, og hvor-vidt Fordelingen i de 4 Underafdelinger, som ere betegnede ved a., b., c. og d., er foretagen paa den rette Maade, eller man skal søge at rette derved, maa det blive Udvalgets Sag at drøfte, og det skal jeg ikke komme nærmere ind paa.

Denne Inddeling i 4 forskellige Løn-ningsklasser, som omfatte forskellige Dele af Landet: København, Provinsbyerne, mindre Byer og Landet, er vist i Princip-et ganske rigtig, men jeg tvivler om, at man her vil kunne blive staaende ved det, som Forslaget indeholder. Man har allerede her gjort Undtagelser. Man har sagt: Kø-benhavn med omliggende Kommuner; Fre-deriksberg, Hellerup, Charlottenlund og Gentofte. At man kan blive staaende ved disse Undtagelser, derom tvivler jeg stærkt, og hvorfor blive staaende ved dem? Hvor-for skal man stoppe op ved Charlottenlund og Gentofte og ikke drage Grænsen lidt længere Nord paa, f. Eks. ved Klampenborg og Lyngby eller endnu højere oppe? Ogsaa det bliver en Sag, som kan komme til Behandling i Udvalget, men jeg vil gerne allerede nu pointere, at man vist neppe kan blive staaende ved den Grænse, som her er dragen. I min Valgkreds vil f. Eks. Gedser efter Forslaget komme ind under Lønningsklasse d., altsaa den laveste, men det er en Kendsgerning, at det dernede er mindst lige saa dyrt at leve som f. Eks. i den